

KAREEM MOHAMED

a

lwn.

KETUA POLIS NEGERI PERLIS & SATU LAGI

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KANGAR

b

HASAN LAH H

[GUAMAN SIBIL NO: 22-10-2000]

9 DISEMBER 2002

UNDANG-UNDANG PENTADBIRAN: Pegawai Awam - Tindakan tatatertib
- Pembuangan kerja pegawai polis berpangkat rendah oleh Ketua Polis Negeri
- Hukuman dikenakan kerana plaintif disabit dengan kesalahan trafik -
Sama ada hukuman tidak munasabah - Sama ada tidak mengikut prosedur -
Sama ada tak sah dan batal - Peraturan-Peraturan Pegawai Awam (Kelakuan
dan Tatatertib) 1993 peraturan-peraturan 25(2), 32 - 38

c

Plaintiff, seorang anggota polis berpangkat Lans Kopral, telah dibuang kerja
setelah disabitkan dengan dua kesalahan trafik oleh Mahkamah Majisteret.
Keterangan menunjukkan bahawa hukuman tersebut dibuat berdasarkan syor
yang dibuat oleh pegawai atasan plaintif serta mengikut peraturan 25(2) dan
peraturan-peraturan 32 hingga 38 Peraturan-Peraturan Pegawai Awam (Kelakuan
dan Tatatertib) 1993 ('Peraturan'). Plaintif bagaimanapun mengatakan bahawa,
oleh kerana beliau hanya disabitkan dengan kesalahan trafik, dan bukannya
kesalahan jenayah, maka keputusan menamatkan perkhidmatannya telah
melanggari prinsip undang-undang semula jadi, dan atas alasan itu, memohon
perisytiharan bahawa keputusan defendan pertama menamatkan perkhidmatannya
adalah tak sah dan batal. Di hadapan yang arif hakim, defendan berhujah
bahawa kesalahan trafik kerana menunggang motosikal tanpa lesen memandu
dan tanpa perlindungan insurans, dengan kesalahan mana plaintif disabitkan,
adalah satu kesalahan jenayah, dan kerana itu keputusan membuang kerja di
sini adalah selaras dengan prosedur peraturan-peraturan 25(2) dan 33 Peraturan.
Persoalan penting yang berbangkit ialah: (i) sama ada kesalahan trafik
merupakan kesalahan jenayah seperti yang dimaksudkan di bawah peraturan-
peraturan 25(2) dan 33 Peraturan; (ii) sama ada plaintif boleh dipecat dari
jawatannya menurut peruntukan Peraturan kerana melakukan kesalahan trafik;
dan walau apa pun (iii) sama ada dalam menamatkan perkhidmatan plaintif
defendan pertama dipengaruhi oleh faktor-faktor luaran yang tidak relevan.

d

e

f

g

h

i

a Diputuskan:

- b** [1] Kedua-dua kesalahan trafik yang dilakukan oleh plaintif adalah merupakan kes saman dan kes saman telah ditakrifkan di bawah s. 2 Kanun Prosedur Jenayah sebagai 'a case relating to an offence and not being a warrant case'. Prosedur untuk kes-kes saman telah dinyatakan di bawah s. 35 Kanun dan prosedurnya adalah berbeza daripada kes-kes waran. (ms 240 c-d)
- c** [2] Bagi maksud prosiding menurut peraturan-peraturan 25(2) dan 33 Peraturan, perlu dibezakan di antara kes-kes saman iaitu kes-kes yang kurang serius dengan kes-kes waran iaitu kes-kes jenayah yang lebih serius. Ini kerana, menurut prosiding di bawah peraturan-peraturan 25(2), 33 dan 37 Peraturan, hak atau peluang yang munasabah untuk didengar tidak perlu diberi kepada orang yang terhadapnya prosiding tatatertib itu dijalankan. Ini bermakna prosiding sedemikian patut dihadkan kepada
- d** kes-kes waran sahaja. Ianya dengan itu mengikut bahawa defendan pertama tidak boleh menggunakan prosedur menurut peraturan-peraturan 33 dan 37 Peraturan untuk menamatkan perkhidmatan plaintif. Tindakan tatatertib seperti yang dijalankan oleh defendan pertama terhadap plaintif jelas tidak mematuhi prosedur peraturan-peraturan 25 hingga 38 Peraturan dan kerana itu ianya tidak sah dan terbatal. (ms 240 e-f)
- e** [3] Jikapun defendan pertama berhak mengambil tindakan tatatertib terhadap plaintif menurut peraturan 25(2) Peraturan, mahkamah berhak mempersoalkan hukuman yang telah dijatuhkan kerana fakta kes ini menunjukkan ia adalah sesuatu yang luar biasa. (ms 240 g-h)
- f** [3a] Laporan prestasi seperti yang disediakan oleh pegawai atasan plaintif telah mengesyorkan tindakan buang kerja oleh kerana plaintif dikatakan terlibat bukan sahaja dengan kesalahan trafik tetapi juga dengan kegiatan penyalahgunaan dadah. Fakta bagaimanapun menunjukkan bahawa plaintif tidak pernah disabitkan dengan penyalahgunaan dadah. Dengan yang
- g** demikian, apabila Cif Inspektor Ku Yaacob mengambilkira fakta berkaitan penyalahgunaan dadah dalam syornya maka beliau telah mengambilkira faktor luaran atau extraneous materials di mana plaintif tidak diberi peluang untuk membuat representasi. (ms 241 f-g)
- h** [3b] Jelas bahawa syor supaya plaintif dibuang kerja dibuat berdasarkan dua sebab iaitu plaintif telah melakukan kesalahan trafik dan plaintif terlibat dengan penyalahgunaan dadah. Diantara dua sebab tersebut penglibatan
- i**

plaintif dalam penyalahgunaan dadah adalah suatu perkara serius. Walau bagaimanapun, defendan pertama telah memutuskan untuk mengenakan hukuman buang kerja ke atas plaintif cuma berdasarkan plaintif telah didapati salah kerana kesalahan trafik. Oleh itu keputusan defendan pertama adalah tidak munasabah dan ada kemungkinan keputusan sedemikian diambil kerana defendan pertama terpengaruh dengan faktor-faktor lain yang negatif terhadap plaintif. Dalam halkeadaan sedemikian, telah wujud suatu keadaan luar biasa di mana mahkamah boleh campur tangan untuk menegakkan keadilan. (ms 243 d-f & 244 a)

[Permohonan dibenarkan. Plaintif diperintah dikembalikan kepada jawatannya.]

Kes-kes yang dirujuk:

Horsfield v. Brown [1931] All ER Rep 469 (dirujuk)
Ng Hock Cheng v. Pengarah Am Penjara & Ors [1998] 1 CLJ 405 (dirujuk)
Shamsiah Ahmad Sham v. Public Services Commission, Malaysia & Anor [1991] 1 CLJ 23; [1991] 1 CLJ (Rep) 419 (dirujuk)

Perundangan yang dirujuk:

Criminal Procedure Code, ss. 2, 35
Public Officers (Conduct And Discipline) Regulations 1993, regs. 25(2), 26, 27, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38(g)
Road Transport Act 1987, ss. 26(1), 90(1)

Sumber lain yang dirujuk:

Smith & Hogan, *Criminal Law*, (Butterworths), 1983, 5th edn, ms 22

Bagi pihak plaintiff - Hasnah Abd Hamid; T/n Ganesan & Rakan-rakan
Bagi pihak responden- Zahrudin Mohammed Isa TPR

[Responden telah merayu ke Mahkamah Rayuan melalui Guaman Sibil No: R-01-76-02]

Dilaporkan oleh WA Sharif

PENGHAKIMAN

Hasan Lah H:

Melalui tindakan ini plaintif memohon relif-relif berikut:

- a) Suatu deklarasi bahawa penamatan pekerjaan plaintif adalah satu kemungkiran undang-undang keadilan semulajadi;
- b) Suatu deklarasi bahawa penamatan pekerjaan plaintif adalah satu kemungkiran Perlembagaan Persekutuan;
- c) Suatu deklarasi bahawa keputusan penamatan pekerjaan plaintif adalah terbatal dan tidak sah *ab initio*;

- a* d) Suatu perintah bahawa plaintif dikembalikan kepada jawatannya di Jabatan Polis, Malaysia;
- e) Suatu perintah bahawa defendan-defendan membayar plaintif semua bayaran gaji, elaun dan lain-lain bayaran patut dibayar kepada plaintif mulai daripada tarikh penamatan pekerjaan plaintif;
- b* f) Gantirugi untuk ditaksiran akibat reputasi plaintif yang jatuh, kekecewaan dan kesusahan plaintif akibat penamatan pekerjaan tersebut;
- g) Gantirugi tauladan;
- c* h) Faedah;
- i) Kos; dan
- j) Lain-lain perintah yang mahkamah anggap perlu.
- d* Berdasarkan kepada keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh kedua-dua pihak, fakta kes ini adalah seperti berikut. Plaintif adalah seorang anggota polis berpangkat Lans Kopral di Jabatan Polis DiRaja dan bertugas di Balai Polis Kangar, Perlis. Plaintif telah dituduh di bawah s. 26(1) Akta Pengangkutan Jalan 1987 kerana menunggang motorsikal tanpa lesen memandu dan s. 90(1) Akta yang sama kerana tidak mempunyai insuran perlindungan. Plaintif telah mengaku salah terhadap kedua-dua kesalahan tersebut dan telah didenda RM100 atau jika tidak bayar penjara selama enam hari bagi setiap kesalahan tersebut oleh mahkamah majistret pada 24 Julai 1997.
- e* Berikutan dengan itu plaintif telah digantung kerja berkuatkuasa mulai 24 Julai 1997. Satu laporan prestasi plaintif telah dikemukakan melalui surat bertarikh 10 September 1997 dan syor dibuat supaya tindakan buang kerja diambil terhadap plaintif. Melalui satu surat bertarikh 17 September 1997 defendan pertama telah memberitahu plaintif keputusan Lembaga Tatatertib Jabatan Polis DiRaja Malaysia melalui Ketua Polis Daerah Kangar bahawa plaintif
- g* adalah bersalah dan plaintif telah dikenakan hukuman buang kerja berkuatkuasa mulai 24 Julai 1997 dengan alasan plaintif telah disabitkan bersalah oleh mahkamah majistret kerana tiada lesen memandu dan tiada insuran perlindungan dan telah didenda sebanyak RM100 bagi setiap kesalahan.
- h* Plaintif menegaskan bahawa kes-kes tersebut adalah kes trafik dan bukan kes jenayah dan dengan demikian keputusan menamatkan plaintif itu adalah salah, tidak sah dan terbatal. Plaintif juga menegaskan bahawa penamatan perkhidmatan plaintif itu dibuat dengan melanggar prinsip-prinsip keadilan semulajadi.
- i*

Dalam pembelaannya defendan-defendan menegaskan bahawa hukuman “buang kerja” yang dikenakan ke atas plaintif adalah dibuat menurut Peraturan 38(g), Peraturan-Peraturan Pegawai Awam (Kelakuan dan Tatatertib) 1993 (selepas daripada ini disebut sebagai “Peraturan-Peraturan tersebut”) dan dengan demikian tidak timbul persoalan sama ada plaintif diberi peluang untuk membela diri ataupun membuat rayuan. Defendan-defendan juga menegaskan bahawa prinsip-prinsip keadilan semulajadi telah dipatuhi.

Dalam hujahnya peguamcara defendan telah berhujah bahawa tindakan memecat plaintif adalah mengikut prosedur. Beliau berhujah bahawa tindakan tersebut diambil selaras dengan Peraturan 25(2) serta Peraturan 32 hingga 38 kepada Peraturan-Peraturan tersebut.

Peraturan 25 kepada peraturan-peraturan tersebut memperuntukkan bahawa:

- (1) Tertakluk kepada peruntukan Subperaturan (2), tiada pegawai boleh dibuang kerja atau diturunkan pangkat dalam apa-apa presiding tatatertib di bawah Bahagian ini melainkan jika dia telah diberitahu secara bertulis mengenai alasan-alasan yang berdasarkannya tindakan itu dicadangkan diambil terhadapnya dan telah diberi peluang yang munasabah untuk didengar.
- (2) Subperaturan (1) tidaklah terpakai dalam hal-hal yang berikut:
 - (a) Jika seseorang pegawai dibuang kerja atau diturunkan pangkat atas alasan kelakuan yang berkenaan dengannya suatu pertuduhan jenayah telah dibuktikan terhadapnya, ...

Adalah menjadi hujah peguamcara defendan bahawa kesalahan trafik merupakan kesalahan jenayah kerana ia termasuk di bawah bidangkuasa jenayah majistret. Menurut beliau kesalahan trafik merupakan kesalahan jenayah kerana terdapat “offence” di dalam penalti yang dikenakan dan tindakan tersebut dimulakan atas nama pendakwaraya. Beliau juga berhujah bahawa kesalahan trafik merupakan kesalahan jenayah kerana ia berbentuk hukuman ke atas individu yang tidak akan menguntungkan sesiapa dari segi wang ringgit. Beliau seterusnya merujuk kepada petikan dari buku Smith & Hogan, *Criminal Law*, 5th edn, 1983 (Butterworths) ms. 22:

A crime is:

an act that is capable of being followed by criminal proceedings, having one of the types of outcome (punishment, etc) known to follow these proceedings.

Beliau juga merujuk kepada kes *Horsfield v. Brown* [1931] All ER Rep 469 dimana menurutnya daripada keputusan kes tersebut boleh dirumuskan bahawa sesuatu statut yang menyatakan sesuatu kesalahan merupakan kesalahan jenayah jika ia ditadbir oleh sesuatu prosedur jenayah.

- a* Persoalannya di sini ialah berdasarkan fakta kes ini iaitu plaintif telah didapati salah oleh mahkamah majistret kerana melakukan kesalahan trafik, bolehkah plaintif dipecat dari jawatannya menurut Peraturan 25(2) dan 32 hingga 38 Peraturan-Peraturan tersebut. Adakah kesalahan-kesalahan trafik tersebut merupakan kesalahan jenayah seperti dimaksudkan di bawah Peraturan 25(2)
- b* dan 33 tersebut. Di bawah Peraturan-Peraturan tersebut tidak ditakrifkan perkataan “jenayah”. Kedua-dua pihak gagal mengemukakan kes-kes yang memutuskan bahawa kedua-dua kesalahan trafik tersebut adalah tergolong di bawah kes-kes jenayah menurut Peraturan 25(2) dan 33 tersebut. Tidak dipertikaikan dalam kes ini bahawa plaintif tidak diberi peluang untuk membela diri atau membuat apa-apa representasi sebelum hukuman buang kerja dikenakan ke atasnya oleh lembaga tata tertib berkenaan. Jika diteliti kedua-dua kesalahan trafik yang dilakukan oleh plaintif itu iaitu menunggang motorsikal tanpa lesen memandu dan tidak dilindungi oleh insuran adalah merupakan kes saman dan kes saman telah ditakrifkan di bawah s. 2 Kanun Prosedur Jenayah sebagai
- c* “a case relating to an offence and not being a warrant case”. Prosedur untuk kes-kes saman telah dinyatakan di bawah s. 35 Kanun Acara Jenayah dan prosedurnya adalah berbeza daripada kes-kes waran.
- d*

- Saya berpendapat bagi maksud prosiding menurut Peraturan 25(2) dan 33 Peraturan-Peraturan tersebut perlu dibezakan di antara kes-kes saman iaitu
- e* kes-kes yang kurang serius dengan kes-kes waran iaitu kes-kes jenayah yang lebih serius. Ini kerana menurut prosiding di bawah Peraturan 25(2), 33 dan 37 hak atau peluang yang munasabah untuk didengar tidak perlu diberi kepada orang yang terhadapnya prosiding tata tertib itu dijalankan. Oleh itu prosiding sedemikian patut dihadkan kepada kes-kes waran sahaja. Berdasarkan kepada
- f* alasan di atas saya berpendapat defendan pertama tidak boleh menggunakan prosedur menurut peraturan 33 dan 37 Peraturan-Peraturan tersebut untuk menamatkan perkhidmatan plaintif. Oleh itu tindakan tata tertib yang dijalankan oleh defendan pertama terhadap plaintif adalah tidak sah dan terbatal kerana prosedur mengikut Peraturan 25 hingga 28 Peraturan-Peraturan tersebut tidak dipatuhi.
- g*

- Secara alternatifnya jikapun defendan pertama berhak mengambil tindakan tata tertib terhadap plaintif menurut Peraturan 25(2) kepada Peraturan-Peraturan tersebut saya berpendapat mahkamah berhak mempersoalkan hukuman yang telah dijatuhkan ke atas plaintif oleh defendan pertama kerana fakta kes ini
- h* menunjukkan ia adalah suatu kes luarbiasa. Ini selaras dengan pandangan yang telah diberikan oleh Mahkamah Persekutuan dalam kes *Ng Hock Cheng v. Pengarah Am Penjara & Ors* [1998] 1 CLJ 405 di mana diputuskan, antara lainnya, bahawa:

i

[1b] Lembaga tatatertib sesuatu badan profesyen adalah hakim yang sesuai sekali untuk menentukan keseriusan salah laku ahli-ahlinya; ianya memerlukan sesuatu kes yang luarbiasa untuk membolehkan Mahkamah mengusik keputusannya berkenaan dengan hukuman. Seperti itu juga, majikan, termasuk Kerajaan, adalah yang sesuai sekali untuk menghakim keseriusan salah laku pekerjanya.

a

b

Di bawah Peraturan 33 Peraturan-Peraturan tersebut ketua jabatan plaintif dikehendaki mengemukakan salinan keputusan mahkamah berserta dengan rekod perkhidmatan plaintif dan syor-syor oleh ketua jabatan ke atas hukuman yang patut dikenakan ke atas plaintif. Sehubungan dengan ini dalam eks. D5, iaitu laporan prestasi plaintif yang disediakan oleh Cif Inspektor Ku Yaacob bin Ku Hamad selaku pegawai yang bertanggungjawab terus ke atas plaintif yang bertarikh 10 September 1997 dan menurut Peraturan 33 tersebut telah menyatakan fakta-fakta bukan sahaja kesalahan trafik tersebut tetapi juga berkenaan dengan penglibatan plaintif dengan penyalahgunaan dadah serta rekod kesalahan tatatertib plaintif dari Tahun 1994 hingga 1997. Dalam laporan tersebut syor berikut telah dibuat:

c

d

Berdasarkan fakta-fakta di atas disyorkan agar tindakan BUANG KERJA diambil terhadap subjek memandangkan salahlaku yang dilakukan oleh subjek adalah merupakan satu kesalahan yang serius di mana sebagai seorang Penguatkuasa Undang-Undang tidak seharusnya subjek terlibat dengan kegiatan dadah yang menjadi salah satu daripada musuh masyarakat dan negara, serta boleh mencemar dan menjatuhkan imej Polis DiRaja Malaysia di kacamata masyarakat.

e

Perlu ditegaskan di sini bahawa plaintif tidak pernah disabitkan dengan kesalahan penyalahgunaan dadah dan plaintif tidak pernah pada bila-bila masa diberikan peluang yang munasabah untuk didengar berkaitan kes dadah tersebut. Oleh yang demikian laporan prestasi tersebut yang telah dikemukakan kepada defendan pertama untuk keputusan sepatutnya tidak boleh mengambilkira atau menyentuh fakta berkaitan dengan penyalahgunaan dadah. Apabila Cif Inspektor Ku Yaacob mengambilkira fakta berkaitan penyalahgunaan dadah dalam syornya maka beliau telah mengambilkira faktor luaran (extraneous materials) di mana plaintif tidak diberi peluang untuk membuat representasi terhadapnya.

f

g

Mengenai fakta luaran ini Mahkamah Agung dalam kes *Shamsiah bte Ahmad Sham v. Public Services Commission, Malaysia & Ors* [1991] 1 CLJ 23; ([1991] 1 CLJ (Rep) 419) telah menyatakan pada ms. 27 dan 28 (ms. 424 dan 425):

h

On a careful analysis of para (2) of the show cause letter, it became evident there was an implicit acknowledgment on the part of the first respondent that

i

- a* it knew of the several disciplinary actions that had been taken against her and the punishments thereof on similar complaints as the one presently before it as well as other charges of misconducts. The informations relating to the previous disciplinary actions were supplied by the Director-General of the Government Printers Department Kuala Lumpur when he submitted the record of service of the appellant to the first respondent and recommended to the
- b* first respondent that disciplinary action should be taken against her. A scrutiny of the agreed bundle of documents in the record of appeal revealed that the entries in the appellant's record of service showed that disciplinary actions were taken against her four times for being late to report for duty and three times for taking longer time to complete her work assignments. On these
- c* actions she was punished accordingly ranging from a warning, a fine and the withholding of her salary. It is not unreasonable, therefore, to infer that these were the matters referred to in para (2) of the show cause letter which actuated the first respondent to intimate to her through the show cause letter its intention to dismiss her. It did not escape our attention that the last sentence of para (2) of the show cause letter had an ominous ring to it when it said
- d* 'However, they had no effect on you.' In fact para (2) of the letter was so written as to reflect the state of mind of the first respondent on the issue of the dismissal.

- e* In our view, Para (2) of the show cause letter by itself constituted an intrinsic evidence that the first respondent, though acting perfectly in good faith, had taken these damaging materials into account in deciding to dismiss her, using her previous disciplinary actions and punishments as aggravated circumstances. Armed with the record of all the various disciplinary actions and punishments against her it would seem inevitable and indeed logical under the circumstances for the first respondent to have decisively reached at the determination to dismiss her. It was as if her casual attitude towards her
- f* previous disciplinary punishments demonstrated her as an obstinate, incorrigible and delinquent civil servant and under these circumstances, therefore, we could not see what other decisions the first respondent could otherwise possibly make. The adverse record had sealed her fate as a civil servant. It seemed to us that the grounds for the disciplinary action before the first respondent by themselves were not serious enough to merit a dismissal without taking into
- g* account those damaging materials concerning the conduct of the appellant.

- h* With all respect, the learned judge below should not have held that the first respondent was perfectly entitled to take into consideration the appellant's previous conduct without saying further that she must also be provided with an opportunity to explain or contradict them. The record of service as far as the disciplinary action before the first respondent was concerned contained extraneous matters, detrimental to the appellant's case. Even before the case of *Ridge v. Baldwin*, Lord Denman CJ in *R v. Smith* in dealing with the case of dismissal of a parish clerk held that even personal knowledge of the offence was no substitute for hearing the officer: his explanation might disprove
- i* criminal motive or intent and bring forward other facts in mitigation. We are

not saying and should not be quoted as saying that the past record of the appellant should not be taken into account in considering her guilt or the appropriate punishment if she were found guilty of the charge. What we are saying is that if these materials which have such damning effect on her case are to be used against her she should be given a right to be heard on them. It is not a matter of pure technicality but it is absolutely fundamental in law that the appellant should have been given an opportunity of stating her case regarding her past conducts, considering that the dismissal of a civil servant is no light matter.

a
b

Syor yang dibuat oleh Cif Inspektor Ku Yaacob itu telah disokong oleh ketua jabatan plaintif iaitu Ketua Polis Daerah, Kangar melalui suratnya bertarikh 10 September 1997 iaitu eks. D4 dan telah dihantar kepada defendan pertama untuk pertimbangannya. Perenggan 2 kepada D4 adalah seperti berikut:

c

Saya mengesahkan laporan tersebut adalah tepat dan menyokong agar anggota ini segera ditamatkan perkhidmatan kerana ia seorang yang berkemungkinan mampu menyebabkan imej pasukan PDRM terganggu serta boleh mendatangkan penyalahgunaan kuasa.

d

Adalah jelas syor supaya plaintif dibuang kerja dibuat berdasarkan dua sebab iaitu plaintif telah melakukan kesalahan trafik dan plaintif terlibat dengan penyalahgunaan dadah. Di antara dua sebab tersebut penglibatan plaintif dengan penyalahgunaan dadah adalah suatu perkara yang serius. Walau bagaimanapun defendan pertama telah memutuskan untuk mengenakan hukuman buang kerja ke atas plaintif cuma berdasarkan plaintif telah didapati salah kerana kesalahan trafik tersebut. Oleh itu keputusan defendan pertama itu tidak munasabah dan ada kemungkinan keputusan sedemikian diambil kerana defendan pertama terpengaruh dengan faktor-faktor lain yang negatif terhadap plaintif yang terdapat dalam eks. D5 itu.

e
f

Mengenai perkara ini Mahkamah Agung telah menyatakan dalam kes *Shamsiah bte Ahmad Sham (supra)* pada ms. 30 (ms. 427):

We wish to add that it has been held that tribunal must not continue privately to obtain evidence or other information between the conclusion of the hearing and the making of the decision, without notifying the parties so as to give them an opportunity to make submissions on it. See for example *R v Deputy Industrial Injuries Commissioner, ex p Jones and Fairmont Investments Ltd v. Secretary of State for the Environment*.

g

Dalam perenggan 6(g) kepada penyata tuntutan plaintif telah memplidkan seperti berikut:

h

(g) Keputusan penamatan pekerjaan Plaintif adalah tidak rasional dan/atau dibuat tanpa asas yang kukuh dan/atau melebihi bidangkuasa dan/atau satu penyalahan kuasa budibicara.

i

- a* Berdasarkan kepada alasan-alasan di atas saya berpendapat dakwaan plaintif itu adalah berasas dan saya berpendapat plaintif telah mewujudkan suatu keadaan luarbiasa di mana mahkamah boleh campur tangan supaya keadilan boleh dilakukan dalam kes ini.
- b* Dengan yang demikian saya telah membenarkan permohonan plaintif seperti dipohon dalam subperenggan (a), (b), (c), (d) dan (e) kepada perenggan 9 pernyataan tuntutan. Bagi subperenggan (e), jika kedua-dua pihak tidak dapat bersetuju dengan jumlah bayaran yang perlu dibuat maka kedua-dua pihak dikehendaki merujuk perkara tersebut kepada Penolong Kanan Pendaftar/Timbangan Pendaftar untuk diputuskan. Walaubagaimanapun mahkamah menolak
- c* tuntutan plaintif dalam subperenggan (f) dan (g) kerana ianya tidak berasas. Akhir sekali mahkamah membenarkan tuntutan plaintif supaya kos untuk tindakan ini dibayar oleh defendan kepada plaintif dan faedah pada kadar 8% setahun mulai dari tarikh keputusan ini dibuat sehingga jumlah yang ditetapkan di bawah subperenggan (e) itu dibayar sepenuhnya.
- d*
-

e

f

g

h

i